

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2814-07 גריסו ואח' נ' גרגורי ואח'

בפני כב' השופט יונה אטדגי

התובעים:

1. אברהם גריסו
2. רפאל מואדב
- ב"כ התובעים 1 ו-2 עו"ד אייל בר-לב
3. אסף נמרוד

נגד

הנתבעים:

1. גרגורי סיר
2. דניאל ברמן
- ב"כ הנתבע 2 עוה"ד דניאל בוסתנאי ודורי אייל
3. NewAge L.L.C.
4. עו"ד נחמן כהן צדק
- ב"כ הנתבע 4 עוה"ד קובי מאיר ויוסי מרקוביץ

החלטה בבקשת התובעים לביטול פסק הדין

רקע

1. התובעים הגישו תביעה כספית בסך 5 מיליון ₪ נגד כל הנתבעים.
- ביום 25.10.10 ניתן פסק דין נגד הנתבעים 1 ו-3 (תושבי חוץ) בשל העדר התגוננות.
- התביעה כלפי הנתבעים 1-4 (להלן – ברמן ועו"ד כהן צדק או הנתבעים) המשיכה להתברר ונקבע קדם משפט ליום 13.2.11 שעה 12:30.
- במועד שנקבע לקדם משפט התייצבו באי כוחם של ברמן ועו"ד כהן צדק.
- לא היתה התייצבות מטעם התובעים.
- יצוין, כי התובעים 1 ו-2 מיוצגים על ידי עו"ד איל בר-לב, ואילו התובע 3 (להלן – נמרוד), עורך דין בעברו, מייצג את עצמו.
- לאחר שבית המשפט בדק ומצא כי התביעה הומצאה כדין, ניתן באותו יום פסק דין הדוחה את התביעה ומחייב את התובעים בתשלום שכ"ט עו"ד והוצאות משפט בסך 25,000 ₪ (להלן – פסק הדין).
- לפני עתה בקשתם של התובעים לבטל את פסק הדין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2814-07 גריסו ואח' נ' גרגורי ואח'

הנתבעים מתנגדים לבקשה.

על טעמי הצדדים אעמוד בהמשך.

סוג הבקשה

2. כאשר פסק הדין שניתן במעמד צד אחד הוא פגום – ובדרך כלל נובע הפגם מהעדר המצאה כדין למבקש – יבוטל פסק הדין בלי להתייחס כלל למשקל הטענות ולסיכויי ההצלחה. ביטול כזה נעשה "מתוך חובת הצדק". כאשר פסק הדין אינו פגום, סמכותו של בית המשפט לבטל את פסק הדין אינה סמכות שבחובה, אלא סמכות המסורה לשיקול דעתו. ראו: אורי גורן, **סוגיות בסדר דין אזרחי**, מהדורה עשירית (להלן – **גורן**), עמ' 372-373, והפסיקה הנזכרת שם.

3. כיצד יש לסווג את הבקשה דנן?

כך נומקה הבקשה לביטול פסק הדין שהוגשה ביום 27.2.11 (סעיף 2):

"היעדרות זאת נבעה מכך שב"כ המבקשים 1 ו-2 (עו"ד ברל-לב – הח"מ), יחד עם המבקש 3 (נמרוד – הח"מ), היו באמצע שמיעת ראיות בתיקים אזרחיים מאוחדים לפני כב' השופט תמיר מיכאל בבית משפט השלום, ולמרות הציפיה שיוכלו להשתחרר לצורך ההופעה לדיון בתובענה הנוכחית, נבצר מהם לעזוב את הדיון שבו שניהם נטלו חלק".
הבקשה חתומה על ידי נמרוד.
עו"ד בר-לב הוסיף בתחתיתה את חתימתו בסמוך לדברים הבאים:
"אף אני מסכים לבקשה ומבצע בדיקת מסירה על מועד הדיון הנ"ל".

4. ביום 22.3.11 הוגשה תשובת התובעים לתגובת הנתבעים, אשר התנגדו לבקשה.

התשובה התייחסה בין היתר לאחת מטענות התובעים בתגובתם, לפיה היה על התובעים להגיש בקשה לדחיית אחד מן המועדים, וכך נכתב בתשובה (סעיף 2(א)):
"המבקשים העריכו כי הדיון שהחלו בו בבית משפט השלום בשעה 9:30 בבוקר יסתיים עד השעה 12:30, שהוא המועד שנועד להתייצבות לדיון בתביעה הנוכחית. לכן לא התבקשה דחיית המועד של הדיון בתביעה הנוכחית. אולם עקב עיכובים בלתי צפויים, בשעה 12:30, היו המבקשים בעיצומה של חקירת עד שלא ניתן היה להפסיקה. עקב אילוף בלתי צפוי לא הגיעו המבקשים לדיון בתביעה הנוכחית. ההיעדר בנסיבות אלה אינה מתוך זלזול בבית המשפט, אלא מתוך ההנחה המוטעית שיספיקו להגיע בזמן לדיון".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2814-07 גריסו ואח' נ' גרגורי ואח'

- 1 התשובה חתומה על ידי נמרוד ובסמוך אליה חתימה הנחזית להיות חתימתו של עו"ד
- 2 בר-לב.
- 3 אלא שעו"ד בר-לב טען בפתח הדיון שהתקיים ביום 14.6.11 כי הוא לא חתום על תשובתו
- 4 זו, "מישהו חתם במקומי וזה לא היה על דעתי" (עמ' 4 לפרוטוקול).
- 5 נמרוד שנשאל על כך בחקירתו העלה את הסברה שאשתו של עו"ד בר-לב, עו"ד איילת
- 6 בר-לב, היא שחתמה על התשובה (עמ' 8-9 לפרוטוקול).
- 7 עו"ד בר-לב שלל אפשרות זו בחקירתו (עמ' 14).
- 8
- 9 5. ביום 27.3.11 הוגשה תשובה נוספת, חתומה על ידי נמרוד "בשם כלל המבקשים", ובה הוא
- 10 חוזר על טענתו כי לא ניתן היה להפסיק את חקירת העד בתביעה שמתבררת עם מספר
- 11 עורכי דין וכי מצב זה היה בלתי צפוי.
- 12
- 13 6. ביום 29.3.11 הוגשה "תגובה מעודכנת של המבקשים 1, 2", הפעם היא חתומה על ידי עו"ד
- 14 בר-לב.
- 15 בתגובה זו מודיע עו"ד בר-לב כי המבקשים "חוזרים בתשובתם המעודכנת על כל טענותיהם
- 16 בתשובה אשר הוגשה", אך מעלה לראשונה טענה חדשה, לפיה, לאחר בדיקה שעשה, התברר
- 17 לו כי ההמצאה לא בוצעה לכתובת משרדו שצוינה בכתב התביעה: רחוב הרצל 54 נתניה,
- 18 ועל כן לא ידע על מועד הדיון.
- 19 עו"ד בר-לב מוסיף כי היעדרותו "לא נבעה מזלזול בית המשפט אלא משילוב של אי ידיעתו
- 20 על מועד הדיון בבית משפט נכבד זה וכן חקירת עד שלא ניתן היה להפסיקה בתיק שער
- 21 אפרים המתנהל כמעט מיום ליום החל מתחילת חודש פברואר 2011 ואף בימים אלה...".
- 22 תגובה זו לא לוותה בתצהיר כלשהו.
- 23 בתגובה זו, עו"ד בר-לב אינו אומר דבר על החתימה הנחזית להיות חתימתו בתשובה מיום
- 24 22.3.11. אדרבא בסעיף 5 לתגובתו הוא כותב:
- 25 "אשר על כן חוזרים המבקשים 1 ו-2 על בקשתם לביטול פסה"ד וזאת בהתחשב בבקשה
- 26 ובתשובת המבקשים לתגובת המשיבים ובתשובה המעודכנת האחרונה".
- 27 כמו כן, בתגובה זו, עו"ד בר-לב אינו אומר מאומה אודות הכתובת אליה בוצעה המצאת
- 28 הזימון לדיון: ז'בוטינסקי 7 מגדלי אביב קומה 54 רמת גן, ואודות החתימה על אישור
- 29 המסירה.
- 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2814-07 גריסו ואח' נ' גרגורי ואח'

7. רק ביום 4.4.11 הגיש עו"ד בר-לב "תגובה מעודכנת" נוספת, בצירוף תצהיר שלו ובצירוף
1 תצהירים של התובעים 1 ו-2.
2
3 בתגובתו זו חוזר עו"ד בר-לב על טענתו כי לא ידע על מועד הדיון, משום שההזמנה לא
4 נשלחה לכתובת משרדו בנתניה, שצוינה בכתב התביעה, והפעם הוא מוסיף פרטים על
5 הכתובת אליה בוצעה ההמצאה.
6 על פי דבריו, כתובת זו היא כתובת משרדו של עו"ד משיח, שם הוא שוכר חדר בשכירות
7 משנה ושרותי משרד חלקיים "לצורך קיום פגישות בתל-אביב".
8 ועוד מוסיף הוא בתגובתו זו, כי הזימון נמסר לפקידה שבמשרד עו"ד משיח, אך זו לא
9 מסרה אותו לידי.
10 לדבריו, הוא רצה לגבות תצהיר על כך מהפקידה, אך עו"ד משיח מנע זאת ממנו.
11
8. יצוין, כי כל התשובות והתגובות הנוספות, שהוגשו על ידי נמרוד ועל ידי עו"ד בר-לב, מעבר
12 לכתב התשובה הראשון מיום 22.3.11, הוגשו ללא נטילת רשות ובניגוד לדין.
13
14 אני קובע זאת גם על "התגובה המעודכנת" הראשונה שהגיש עו"ד בר-לב ובודאי על
15 "התגובה המעודכנת" הנוספת שלו.
16 זאת, משום שכאמור לעיל, בתגובתו זו מציין עו"ד בר-לב מפורשות, כי האמור בו מתווסף
17 לתשובות הקודמות שהוגשו.
18 בצדק דרש, אפוא, ברמן, בבקשה נפרדת שהוגשה מטעמו, להוציא את כל התגובות
19 והתשובות הללו מהתיק, אך אני נמנע מכך משום שלגבי התגובות הנוספות שהוגשו מטעם
20 עו"ד נמרוד בין כה לא התחדש בהן דבר, ואילו ביחס לתגובותיו של עו"ד בר-לב אני מבקש
21 למנוע מצב שבו לכאורה לא נדונה טענה מרכזית מטענותיו לביטול פסק הדין.
22
9. לאור כל האמור לעיל, הרי שביחס לבקשתו של נמרוד, לא יכול להיות חולק שבוצעה
23 המצאה כדין.
24
25 נמרוד הודה בכך מפורשות בחקירתו (עמ' 5):
26 "ההזמנות התקבלו אצלי ובמשרדו של עו"ד בר-לב. יש על זה אישורי מסירה, אין על כך
27 ויכוח".
28 משכך, כלפיו, פסק הדין אינו "פגום" ומסגרת הדיון בבקשה לביטול פסק הדין אינו ביטול
29 מחובת הצדק אלא על פי שיקול הדעת.
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2814-07 גריסו ואח' נ' גרגורי ואח'

10. שוכנעתי כי כך יש לקבוע גם באשר לבקשתם של התובעים 1 ו-2, וזאת לא רק על סמך דבריו האמורים של נמרוד, אלא גם על סמך דבריו של עו"ד בר-לב. כאמור, אישר עו"ד בר-לב בתגובתו "המעודכנת" הנוספת, שהוא שוכר משרד בכתובת שברמת-גן, אליה בוצעה ההמצאה. בחקירתו הוא אישר (עמ' 15) כי משרדו שברמת גן הוא משרד פעיל, "כמו שיש לי משרד פעיל בנתניה", וכן הוסיף: "שני המשרדים מבחינתי הם משרדים עיקריים. לקוחות מהצפון אני פוגש בנתניה, מהמרכז ברמת גן".
11. על פי תקנה 477 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן – התקנות), אם יש לנמען עורך דין, "דיה ההמצאה לעורך הדין או למתמחה שלו, או בהנחה במשרדו". בענינו, אין חולק שהזימון לדיון הונח באחד משני משרדיו של עו"ד בר-לב. ובאשר לטענת עו"ד בר-לב כי הוא לא נמסר בכתובת שצוינה על ידו בכתב התביעה (בנתניה), הרי שעל פי תקנה 480 לתקנות, "בהליך שניתן בו מען להמצאת כתבי בי-דין, יכול שתהא ההמצאה במסירת הכתב לפי אותו מען", "יכול" אך אין הכרח להמציאו דווקא למען שצוין בכתב בי-הדין, וניתן להמציאו גם בדרך אחרת הקבועה בתקנות, ובענינו, כאמור, הזימון הומצא בהנחתו באחד ממשרדיו של עו"ד בר-לב, בהתאם לתקנה 477. הטענה, לפיה הפקידה באותו משרד לא מסרה לו את הזימון, צריכה להישקל בין השיקולים, שבית המשפט צריך לשקול אם לבטל את פסק הדין, אך היא איננה רלבנטית לסיווגה של הבקשה, מחובת הצדק או בשל שיקול הדעת. המסקנה היא, אם כן, שגם המצאת הזימון לתובעים 1 ו-2 היתה תקינה ומסגרת הדיון גם בבקשתם לביטול פסק הדין אינה ביטול מחובת הצדק אלא על פי שיקול הדעת. למסקנתי זו אני מגיע גם אם אתעלם מהצטרפותו הלכאורית של עו"ד בר-לב לנימוק המקורי שהועלה בבקשה לביטול פסק הדין ובתגובות הנוספות שהוגשו, ולפיו הוא היה מודע למועד הדיון. התמיהות על גירסותיו של עו"ד בר-לב תידונה בהמשך.

ביטול על פי שיקול הדעת

12. לענין שיקול הדעת של בית המשפט אם לבטל פסק דין שניתן בשל אי התייצבות או בשל חוסר התגוננות, יש להציב את שני המבחנים הבאים:
- א. סיבת מחדלו של המבקש להתייצב או להתגונן,
- ב. סיכויי הצלחה כי תביעתו/הגנתו תתקבל.
- ראו: גורן, עמ' 373, והפסיקה הנזכרת שם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2814-07 גריסו ואח' נ' גרגורי ואח'

סיבת המחלוקת

- 1
- 2 13. מחלוקת של נמרוד תורץ בקיומו של הדיון המקביל בבית משפט השלום ובהתארכות חקירתו
- 3 של העד שנחקר שם, באופן שלא נצפה מראש.
- 4 לדבריו (עמ' 6 לפרוטוקול), הוא ועו"ד בר-לב היו עסוקים בחקירת העד והוא "לא ראה"
- 5 שהזמן עובר, אולם בהמשך (עמ' 7) הוא הודה שכנראה עו"ד בר-לב לא חקר את העד בשעה
- 6 שנקבעה לקדם המשפט כאן (12: 30), "אבל החקירה של העד התבצעה ושנינו היינו חייבים
- 7 להיות שם".
- 8 יצוין, שגם עו"ד בר-לב אישר בחקירתו (עמ' 20), כי באותה שעה (12: 30) העד לא נחקר על
- 9 ידו או על ידי נמרוד, וכי חקירת העד נעשתה על ידו רק בשעות אחר הצהריים, אך, לדבריו,
- 10 היתה חשיבות לשמוע את חקירת עורכי הדין האחרים.
- 11 נמרוד אישר (עמ' 7), כי ידע שהעד צריך להיחקר באותו יום, אך לא צפה שהחקירה תמשך
- 12 כל כך.
- 13 נמרוד נשאל, אם לכל הפחות בהפסקה בשעה 11 הוא יכל לטלפן לב"כ הנתבעים כדי
- 14 לעדכנם בנדון, והשיב (עמ' 18): "טכנית יכולתי, מעשית לא".
- 15 לדבריו (עמ' 8), כשיצא מהדיון "לא ידעתי איך קוראים לי", ולכן רק למחרת הוא הלך
- 16 לראות "מה קורה" עם המשפט דנן.
- 17
- 18 14. אני דוחה את הסבריו של נמרוד למחלוקת.
- 19 נמרוד לא פנה מראש לבית משפט זה או לבית המשפט האחר בבקשה לדחות אחד
- 20 מהדיונים.
- 21 גם אם ציפה שהדיון שם יסתיים קודם לדיון כאן ובשל כך לא ביקש מראש את דחיית מועד
- 22 הדיון, הרי, משנוכח שהדיון מתארך, נדרש היה ממנו להתקשר לאחד מב"כ הנתבעים,
- 23 להודיעם על המניעה מלהתייצב ולבקש מהם לדווח על כך לבית המשפט. כך לא נעשה, ללא
- 24 כל הסבר שהוא.
- 25 עוד מצופה היה מנמרוד, לאחר שנוכח בהתארכות לא צפויה לדבריו של חקירת העד,
- 26 להודיע לבית המשפט האחר על הדיון כאן ולבקש הפסקה קצרה על מנת להגיע לבית משפט
- 27 זה, השוכנים כידוע באותו מבנה, כדי להיות נוכח בדיון או לכל הפחות כדי להודיע על
- 28 התקלה שנוצרה ולבקש דחיה מתאימה. גם זאת לא נעשה, ללא כל הסבר שהוא.
- 29 במיוחד אמורים הדברים, כאשר חקירת העד האמור לא נערכה באותה עת על ידי נמרוד או
- 30 עו"ד בר-לב ולא היתה כל מניעה לכך שאחד מהם ימשיך להיות נוכח בחקירתו על ידי
- 31 הצדדים האחרים והאחר יסור לבית משפט זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2814-07 גריסו ואח' נ' גרגורי ואח'

- 1 דבר אחד נעלה מכל ספק, לא היה כל היתר לנמרוד להיעדר מהדין כאן, והוא לא היה רשאי
2 לעשות דין לעצמו.
- 3 התנהגותו של נמרוד מעידה על זלזול בבית המשפט, בבאי כוח הנתבעים ואפילו בכנותה
4 ורצינותה של תביעה זו.
- 5
- 6 15. הלך רוחו האמור של נמרוד מתבטא גם בשיהוי בהגשת בקשתו.
7 זו אמנם הוגשה בתוך 30 הימים המוקצבים לכך **בתקנות** (תקנה 214(א)), אולם נמרוד, על
8 פי דבריו (עמ' 8), ידע על מתן פסק הדין למחרת הינתנו, והרי ברור, כי אדם אשר פסק הדין
9 בא לו בהפתעה פועל מיד לבטל את רוע הגזרה שלא ידע אודותיה (השוו': ע"א 1645/03
10 **עמידן נ' בנק לאומי לישראל בע"מ**, 2003) ולא ממתין שבועיים כפי שנעשה כאן.
11 נמרוד הסביר את השיהוי בצורך "**ללודא בדיוק את הנסיבות**" (עמ' 8), והלא אלה היו
12 ידועות לו, על פי האמור בבקשה, כבר ביום הדין!
- 13
- 14 16. אני דוחה גם את הנימוק למחדלו של עו"ד בר-לב לאי-התייצבותו.
15 כאמור, הזימון נמסר באחד ממשרדיו "העיקריים".
16 לדבריו, הפקידה לא מסרה לו את הזימון, אלא, שעו"ד בר-לב נמנע מלהזמין את הפקידה
17 שקיבלה את הזימון ואשר חתמה על אישור המסירה, כדי שתאשר את דבריו, שהזימון לא
18 נמסר לו על ידה.
19 לשאלה מדוע הוא לא הזמין את הפקידה, השיב (עמ' 21):
20 "**כי הבוס שלה עו"ד משיח הבהיר לי בצורה חד משמעית שאם היא תזומן, מבחינתו אני**
21 **מחוץ למשרד**".
- 22 הסבר זה אינו הסבר. האם "אימתו" של עו"ד משיח (אם הדברים נכונים, שהרי לא שמענו
23 את גירסתו) על עו"ד בר-לב גדולה מחובת בירור האמות, מחובתו של עו"ד בר-לב כלפי בית
24 המשפט ומחובתו כלפי לקוחותיו?
25 וכבר נפסק לא אחת, שהתנהגות כזו, בהיעדר הסבר אמין וסביר, פועלת לחובתו של הנוקט
26 בה, כאשר על פניה מתחייבת ממנה המסקנה, שאילו הובאה הראיה או הושמע העד או
27 הוצגו השאלות או קוימה החקירה הנגדית, היה בכך כדי לתמוך בגירסת היריב (ראו: יעקב
28 קדמי, **על הראיות**, מהדורת 2009, עמ' 1890, והפסיקה המובאת שם).
- 29
- 30 17. גם השיהוי הבלתי מוסבר בהגשת התגובה "**המעודכנת**" של עו"ד בר-לב, שבה נטען
31 לראשונה לאי המצאת הזימון לכתובתו שצוינה בכתב התביעה, איננו מתקבל על הדעת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2814-07 גריסו ואח' נ' גרגורי ואח'

- 1 שהרי, על פי דבריו (עמ' 13), וגם על פי דברי נמרוד (עמ' 10), הוא בדק וראה את אישור
2 המסירה במזכירות בית המשפט ביום הגשת הבקשה לביטול פסק הדין, כלומר ביום
3 27.2.11.
- 4 עורך דין סביר, שנוכח לדעת שתביעה כספית על סך 5 מליון ₪ שהגיש בשם לקוחותיו
5 נדחתה בשל אי התייצבות, כאשר קיים אישור מסירה המעיד על המצאת הזימון לדין
6 במשרדו, היה נרגש ונרעש וממהר מיד לערוך בדיקה מתאימה ולפנות עם תוצאותיה לבית
7 המשפט.
- 8 עו"ד בר-לב פנה לבית המשפט עם "החדשה" האמורה יותר מחודש לאחר הגשת הבקשה
9 המקורית, ביום 29.3.11, גם אז ללא צירוף תצהיר אשר צורף רק בתגובתו הנוספת מיום
10 4.4.11.
- 11
- 12 18. זלולו של עו"ד בר-לב בהליכים תקינים של בית המשפט מתגלה גם בכך שהוא מצרף את
13 הסכמתו לבקשה המקורית לביטול פסק הדין שנוסחה על ידי נמרוד, בלא שהוא בודק ממש
14 את נכונית האמור בה.
- 15 לדבריו (עמ' 12-13), הוא קרא את כותרת הבקשה בלבד, זו "התאימה" לו ולכן לא טרח
16 לקרוא ממש את תוכנה. דברים שממש לא ייאמנו כשהם נאמרים מפי עורך דין.
17 וכיצד אישר עו"ד בר-לב את חתימתו של נמרוד על התצהיר שצורף לבקשה שהכיל אותו
18 תוכן, כאשר נדרש היה ממנו להזהיר כי האמור בו אמת?
- 19
- 20 19. כמובן, שגם הויכוח בדבר החתימה הנחזית להיות כחתימתו של עו"ד בר לב על תגובת
21 המבקשים מיום 22.3.11, כאשר נמרוד טוען שזוהי כנראה חתימתה של עו"ד איילת בר-לב
22 ואילו עו"ד בר-לב מכחיש זאת, אינה מוסיפה כבוד, בלשון המעטה, לנמרוד ולעו"ד בר-לב.
23 לבד מכך, עו"ד בר-לב אישר (עמ' 14), שראה את התגובה, אך נמנע מלחתום עליה רק כיוון
24 שנוקק לאישור חברת הביטוח, ולא משום שהתנגד לתוכנה. והרי נימוקי תגובה זו זהים
25 לנימוקים שבבקשה המקורית, משמע שלכל הפחות עד מועד זה דבק עו"ד בר-לב בנימוקי
26 הבקשה המקורית.
- 27
- 28 20. יכולתי להוסיף עוד על סתירות ותמיהות שהתגלו בגרסאותיהם ועדויותיהם של השניים,
29 אך אחוס על כבודם.
- 30 התמונה הכללית המתקבלת מכל האמור לעיל מעידה על רשלנותם של נמרוד ושל עו"ד
31 בר-לב, עד כדי זלול, בניהול התביעה ובהתייחסותם לבית המשפט, לנתבעים ולבאי כוחם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2814-07 גריסו ואח' נ' גרגורי ואח'

- 1 ולמרות זאת יודגש, כי ההתנהגות המתוארת הינה של התובע 3 (נמרוד) וב"כ התובעים 1 ו-2
2 (עו"ד בר-לב), אך לא של התובעים 1 ו-2 בעצמם.
3
4 סיכויי התביעה
- 5 21. אם ניתן לפצות את הצד שכנגד בפסיקת הוצאות בגין הנוק והטירחה המיותרים שנגרמו לו,
6 כאשר מגלה המבקש סיכויי הצלחה, יש להיענות לבקשת הביטול.
7 כאשר התנהגות המבקש אינה רשלנית בלבד, אלא עולה היא כדי התעלמות מדעת מההליך
8 המשפטי ומגלה יחס של זלזול כפי חובתו כבעל דין, לא תמיד יוכל הוא לכפר על מחדליו
9 בתשלום הוצאות, אפילו הראה סיכויי הצלחה.
10 ראו: גורן, עמ' 373, והפסיקה הנזכרת שם.
11
- 12 22. התביעה עצמה מנוסחת בצורה עמומה ובלתי בהירה בעליל.
13 מלבד ניסוחה הבלתי מוצלח, אין בתביעה אבחנה בין העילות הנטענות כלפי כל אחד
14 מהנתבעים, העובדות מתוארות בה ללא סדר הגיוני ובהעדר תאריכים, והיא חסרת פירוט
15 במקומות הזועקים לכך.
16
- 17 23. בקצרה יצוין, כי התביעה עוסקת בתביעתם של התובעים 1 ו-2, בעלי מחצית המניות של
18 חברת דאריקום בע"מ (להלן – דאריקום) בגין הפרת הסכם שנעשה בין דאריקום ובין
19 הנתבע 1, על פיו התחייב האחרון להשקיע סך של 1,250,000 דולר בדאריקום, באמצעות
20 הנתבעת 3, חברה שבשליטתו, כנגד זכויות חוזיות, ידע ופטנטים שקיבל מדאריקום.
21 נמרוד הוא הבעלים הרשום של המחצית השניה של המניות, אך אין מחלוקת שהוא מחזיק
22 במניות אלה בנאמנות עבור ברמן ושותפו לשעבר המנוח רנ"ח שפר.
23 לטענת נמרוד, המניות מוחזקות עד לתשלום הלואה בסך 100,000 דולר שנתן להם, לטענת
24 ברמן הן מוחזקות עד להעברת הזכויות על פטנטים שהיו בחזקת חברה קודמת שלו ושל
25 שיפר על שמה של דאריקום, אלה הועברו ולמרות זאת נמרוד לא העביר להם את המניות
26 בדאריקום.
27
- 28 24. התביעה מופנית בעיקר כלפי הנתבעים 1 ו-3.
29 כאשר לברמן נטען (סעיף 10) שהוא "הוציא במרמה ובגניבה מכספת התובעות.... את הידע
30 על ייצור מוצרי התובעות" והעביר אותו לנתבע 1.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2814-07 גריסו ואח' נ' גרגורי ואח'

- 1 למרות ההאשמות החמורות במרמה ובגניבה, אין כל פירוט מהו הידע שהוצא, מתי הוצא,
2 ומאיזו כספת (שקיומה מוכחש כליל על ידי ברמן).
3 בהמשך (סעיף 16) נטען כלפיו, שהוא הפר את התחייבויותיו להעברת הפטנטים על שם
4 דאריקום, לשם כך יש הפניה לתצהיר שברמן הגיש באחד ההליכים הקודמים שהתנהלו בין
5 כל המעורבים (סעיף 17), אולם האמור בו (למשל סעיפים 7 ו-14) דווקא מצביע על כך שהוא
6 פעל למילוי התחייבויותיו.
7 מכל מקום אין פירוט אילו פטנטים התחייב ברמן להעביר על שם דאריקום, מתי התחייב
8 לכך, ומה עשה או לא עשה בנדון.
9 מעבר לאלה, אין בתביעה כל טענה או עילה ממשית נגדו.
10
11 25. הדברים אמורים במשנה תוקף באשר לתביעה כלפיו עו"ד כהן צדק, שהוא והמשרד בו הוא
12 שותף: איתן, פרל, לצר וכהן צדק, עורכי דין ועורכי פטנטים, נשכרו כדי לגרום לרישום
13 הפטנטים בישראל ובארה"ב.
14 הטענה הראשונה המועלית כלפיו היא, כי שיתף פעולה עם ברמן לסיכול רישום הפטנטים
15 (סעיפים 16 ו-17). אין כל פירוט מהם הפטנטים שצריכים היו להירשם ושסוכל רישומם
16 ומתי אירעו הדברים הללו.
17 גם הנספחים שהתביעה מפנה אליהם בהקשר זה, תצהיריהם של ברמן ועו"ד כהן צדק
18 באחד ההליכים הקודמים דווקא תומכים בטענותיהם של אלה, כי עשו מלאכתם נאמנה.
19 הטענה השנייה, שהינה מעין המשך לראשונה היא (בסעיף 18 רישא), "שלא דאג והתרשל
20 בהגשת הקניין הרוחני של דאריקום, למרות הכספים הרבים שגבה לצורך יצירת הגנה זאת.
21 ולחילופין, בכך ששיתף פעולה כמעול משותף עם נתבעים אלה ביצירת מצב, שאותם
22 רישומים שכן היו לזכות דאריקום, יפוג תוקפם".
23 האשמות אלה נטענות ללא כל פירוט מינימלי, ללא ציון מועדים כלשהם וללא כל אסמכתא
24 נוספת.
25 טענה נוספת בדבר הפרת חובת האתיקה המקצועית (סעיף 18 סיפא) אין מקומה לידון
26 במסגרת תביעה זו.
27
28 26. ואחרון, הסכום הנתבע, סך של 5 מיליון ₪ (סעיף 20) נטען ללא כל פירוט או נימוק שהם.
29
30 27. לא יפלא לכן, שהתובעים 1 ו-2 שצירפו את תצהיריהם ל"תגובה המעודכנת" השנייה של
31 עו"ד בר-לב, התקשו להסביר את התביעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2814-07 גריסו ואח' נ' גרגורי ואח'

- 1 התובע 2 נשאל על דבריו בתצהירו, לפיהם שילם בגין שכר טירחה "למעלה ממליון ₪",
 2 והשיב בפשטות: "לא השקעתי שכ"ט עו"ד...לא שילמתי שכ"ט" (עמ' 22).
 3 הוא נשאל על מה מבוססת אמונתו שיזכה בתביעה והשיב: "אני לא מבין מה שאתה אומר"
 4 (שם).
 5 הוא בכלל חשב שתובעים אותו (שם).
 6 הוא הודה שאין לו מושג מה קורה בהליכים הללו וכי התובע 1 "טיפל בהכל" (שם).
 7 הוא נשאל אם הוא יודע מה חתמו ומה עשו הנתבעים 1 ו-3 והשיב: "לא מכיר, לא יודע",
 8 וכן לא ידע לומר מהן טענותיו כלפי הנתבע 4 (עמ' 23).
 9 התובע 1 העיד (עמ' 24) כי שילם כשכ"ט עבור ההליכים הללו "כמה עשרות אלפי שקלים"
 10 ושלל את האפשרות ששילם למעלה ממליון ₪, למרות שכך צוין בתצהירו.
 11 לדבריו (עמ' 25-26), הנתבע 1 "גנב" ממנו פטנטים וטרוניות כלפי הנתבע 4 היא על כך
 12 שהוא מייצג את מי שגנב ממנו את הפטנטים, וכן על כך שהוא היה צריך "לחדש" איזשהו
 13 רישום "והרישום לא יצא משהו".
 14
 15 28. כאמור, התובעים 1 ו-2 עצמם אינם אחראים לכך שתביעתם נדחתה בשל חוסר התייבבות
 16 בא כוחם, אולם מהאמור לעיל עולה כי ענינם האמיתי בתביעה מועט, אם בכלל, וכי
 17 התביעה מנוהלת בעיקר על ידי נמרוד, שאחריותו למתן פסק הדין רבה, בשיתוף פעולה
 18 מסוים עם עו"ד בר-לב, שאף אחריותו לא מבוטלת.
 19 ונוכיר, כי אחזקותיו של נמרוד במחצית מניותיה של דאריקום הן בנאמנות בלבד, עבור
 20 ברמן ושותפו המנוח, כך שגם הכספים שהיו מתקבלים מהתביעה, אילו היתה מתקבלת, היו
 21 מגיעים לידי בנאמנות בלבד.
 22
 23 29. עוד בטרם מתן פסק הדין הגישו ברמן ועו"ד כהן צדק בקשות נפרדות לסילוק התביעה נגדם
 24 על הסף.
 25 הבקשות נקבעו לדיון במעמד הצדדים במועד קדם המשפט, והן לא נדונו כמובן. אולם עוד
 26 קודם לכן הספיקו התובעים להגיש את תגובתם לבקשה שהגיש עו"ד כהן צדק. התגובה
 27 לבקשת ברמן טרם הוגשה, אך הטענות המועלות בשתי הבקשות כמעט זהות, כאשר לעו"ד
 28 כהן צדק טענה ייחודית נוספת.
 29 הצדדים התייחסו לטענות אלה גם בטיעוניהם ובסיכומיהם בבקשה הנוכחית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2814-07 גריסו ואח' נ' גרגורי ואח'

- 1 משום כך אתייחס בקצרה בלבד לטענה המרכזית שבשתי הבקשות, על פיה יש לדחות את
2 התביעה על הסף בשל מעשה בית דין, משום שתביעה דומה שהוגשה נגדם כבר נדחתה,
3 ובאשר לעו"ד כהן צדק, גם עקב מניעות בהסכם פשרה שנעשה בינו ובין התובעים.
4
5 30. בין הצדדים כבר התנהלו הליכים משפטיים רבים.
6 בין היתר נדחתה תביעה כספית על סך 6 מיליון ₪ שהגישה דאריקום נגד התובעים 1 ו-3
7 (ת.א. 1441/03, מחוזי ת"א), בשל אי תשלום אגרה.
8 ענינו בתביעה נוספת, שהוגשה אף היא קודם להגשתה של תביעה זו, ת.א. (מחוזי ת"א)
9 2013/04.
10 התביעה הוגשה על ידי דאריקום נגד הנתבעים 1 ו-3 שבתביעה זו ונגד ברמן, והסעד שנתבע
11 בה הוא צו מניעה שיאסור עליהם לבצע כל שימוש בנכסיה, עד תשלום מלוא התמורה
12 המגיעה לה.
13 לאחר הגשתה של תביעה זו, הגישה התובעת בקשה לצרף לרשימת התובעים את התובעים
14 דן ולרשימת הנתבעים את עו"ד כהן צדק, ובקשתם התקבלה.
15 מאוחר יותר ביקשו התובעים באותה תביעה (כאמור: דאריקום והתובעים דן), מטעמים
16 שלא כאן המקום לפרט, לדחות את התביעה (נספח יז' לבקשת עו"ד כהן צדק לדחיית
17 הביעה על הסף), ובית המשפט (כבי' השופטת נחליאל-חיאט) נתן פסק דין הדוחה את
18 התביעה וחייב את התובעים בהוצאות בסך 20,000 ₪ (פסק הדין מיום 12.1.10, צורף
19 כנספח ד 2 לבקשה הנ"ל).
20
21 31. בניגוד לנטען על ידי התובעים, פסק הדין בת.א. 2013/04 מחייב את כל התובעים ואת כל
22 הנתבעים שבתביעה זו.
23 יחד עם זאת, ואילולא ניתן פסק הדין כאן, יתכן והיה מקום לדון בטענה אפשרית בדבר אי
24 זהות הסעד בשתי התביעות (שם צו מניעה וכאן תביעה כספית) כאשר תביעה זו קדמה
25 לתיקון התביעה וצירופם של התובעים בתביעה שם, כך שדחיית התביעה שם לא תגרום
26 בהכרח לסילוק תביעה זו.
27 אך יש בדחיית התביעה בת.א. 2013/04, על רקע כל האמור בדבר סיכויי התביעה ובדבר
28 התנהגות הצדדים, כדי להפחית עוד יותר את ערכה של התביעה וסיכוייה.
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2814-07 גריסו ואח' נ' גרגורי ואח'

32. לעו"ד כהן צדק קיימת לכאורה עילה טובה נוספת לדחיית התביעה על הסף. שותפות עורכי
הדין איתן, פרל לצר וכהן צדק הגישה בשנת 2001 תביעה כספית נגד דאריקום, ברמן,
התובע 1 בתביעה זו ואחרים לתשלום שכר טירחה בגין רישום הפטנטים.
תביעה זו הסתיימה בהסכם פשרה שקיבל תוקף של פסק דין ביום 26.11.03 (נספחים כ'),
כא' לבקשת עו"ד כהן צדק לסילוק התביעה על הסף, כאשר בין היתר הוסכם, כי "אין למי
מהצדדים טענות ואו תביעות זה כלפי זה".
אמנם, התובעים 2 ו-3 לא היו צד לאותו הסכם, אך על פי הנטען בכתב התביעה דנן (סעיף
12), דאריקום המחתה לתובעים את זכותה לקבל מהנתבעים את התמורה לנכסיה ולפיצוי
על הנזקים שנגרמו לה, ואם דאריקום מנועה על פי הסכם הפשרה לתבוע שוב את עו"ד
כהן צדק, ודאי שגם התובעים מנועים מכך.
33. נראה, כי הנתבעים צודקים גם בטענתם, שהזכות להיפרע בגין התמורה שלא שולמה ובגין
הנזקים הנטענים היא של דאריקום ולא של התובעים, בעלי מניותיה.
כבר הוזכרה טענת התובעים (סעיף 12 לכתב התביעה), כי דאריקום המחתה להם זכות זו,
אך אין כל פירוט כיצד ומתי בוצעה המחאה זו ולא צורפה כל אסמכתא לכך.
עוד טוענים התובעים (בסעיף 11) לנזקים אישיים שנגרמו להם בגין ההפרות והמעשים
הנטענים. אולם ההלכה היא, שלבעלי מניותיה של חברה לא קמה עילת תביעה אישית בשל
"נזק משני" אשר נגרם להם כתוצאה מ"נזק ראשי" שנגרם לחברה (השוו: ע"א 3051/98
דרין נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ, פ"ד נט(1) 673; ע"א 324/82 עיריית בני ברק נ'
רוטברד, פ"ד מה(4) 102).
34. בבקשות לדחייה על הסף נטענו גם טענות סף ראויות נוספות, שאינני רואה צורך לדון בהן
במסגרת זו.
- מסקנה ותוצאה
35. מסקנת הדברים היא, שמחד, לא ניתן כל הסבר סביר למחדלם של ב"כ התובעים 1 ו-2 ושל
התובע 3 עצמו להתייצב לדיון שנקבע.
אדרבא, השניים גילו זלזול רבתי כלפי בית המשפט, כלפי הנתבעים 2 ו-4 ובאי כוחם וכלפי
ניהול התביעה עצמה.
מאידך, גם סיכוייה של התביעה להתקבל, לאור כל האמור לעיל, דלים.
שיקולים אלה מביאים להטיית הכף לדחייתה של הבקשה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2814-07 גריסו ואח' נ' גרגורי ואח'

1

2

36. התוצאה-

3

הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

4

התובעים ישלמו, ביחד ולחוד, לנתבעים 2 ו-4 הוצאות בקשה זו בסך 10,000 ₪.

5

6

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"א, 14 ספטמבר 2011, בהעדר הצדדים.

7

8

יונה אטדגי, שופט